

Viikin uusi kampuskirjaston johtaja keräilee postimerkkejä ja laulaa 80-luvun cover-bändissä

Posted on 3.10.2011 by

TkL Ari Muhonen aloitti 1.8.2011 Viikin kampuskirjaston johtajana. Seuraavassa tutustumme häneen tarkemmin.

Kuva: Aune Kontkanen

Millainen on työhistoriasi?

Olen edellisessä elämässäni (siis ennen kirjastoaikaa) ollut tutkijana Teknillisen korkeakoulun (TKK) Laivalaboratoriossa. Siellä kaivelin noin viiden vuoden ajan jään ja laivan välistä vuorovaikutusta. Oletin, että jää menee rikki, ei laiva. Tutkin jään säröytymistä ja kehitin malleja jääkuormien mitoittamiseen. Parasta tuossa työssä olivat monet tutkimusmatkat jääkentille. Kotimaan merialueen lisäksi olen käynyt muun muassa Barentsinmerellä ja Kanadan pohjoisosassa Grönlannin pohjoiskärjen tasalla.

Kirjastourani alkoi tavallaan sattuman kautta keväällä 1992. Olin suorittamassa lisensiaatintutkintoani liittyvää kirjaston käytön harjoitusta ja siellä kysyin meitä opastamassa olleelta virkailijalta, millaista kirjastotyö on. Hän vastasi: ”Oi, tämä on ihanaa!” ja minä olin heti myyty. Pääsin vielä samana syksynä Dipolin järjestämälle niin sanotulle infokurssille, jossa pätevoidyin kirjastoalalle. Kurssin jälkeen sain sijaisuuden TKK:n kirjastosta ja helmikuussa 1995 olinkin siellä jo asiakaspalvelupäällikkönä.

Helmikuussa 1997 vaihdoin maisemaa, kun pääsin Helsingin yliopiston kirjastoon – siis nykyiseen Kansalliskirjastoon – palvelupäälliköksi. Tuona aikana opin todella paljon kirjastotyöstä ja siitä taas oli suuri etu, kun hain ja pääsin keväällä 2002 TKK:n ylikirjastonhoitajaksi. Otaniemen toinen tulemineni kesti lähes kymmenen vuotta, ensin TKK:n ja vuoden 2010 alusta Aalto-yliopiston palveluksessa. Tuon ajan loppupuoli oli taas opettavainen, kun sain vetää kolmen yliopistokirjaston yhdistymistä.

Visiosi Viikin kampuskirjaston tulevaisuudesta?

Olen ollut erinomaisen positiivisesti yllättynyt Viikin kampuskirjaston meiningistä. Täällä on jo perinteenä eteenpäin nojaaminen. Pilotein on kokeiltu uusia asioita ja sillä tavalla on saatu kehitettyä erinomaisia palveluja asiakkaille. Itse pidän tällaista toimintaa juuri oikeana tapana suunnata tulevaisuuteen.

Oma lempilapseni tällä hetkellä on itse kehittämäni kirjan elinkaarimalli. Sen mukaan kirjan (tai oikeastaan kaiken painetun aineiston) pitää olla siellä, missä sillä on suurin mahdollisuus tulla lainatuksi. Jos tutkija tarvitsee kirjaa usein, sen pitää olla hänen työhuoneessaan. Käytön vähentyessä kirja voidaan sijoittaa joko tutkimusryhmän tai laitoksen käsikirjakokoelmaan, kampuskirjastoon, pääkirjastoon ja viime kädessä Varastokirjastoon aina sen mukaan, missä potentiaalisia asiakkaita on löydettävissä. Tämä mahdollistaa tilojen ja kokoelmien optimoinnin. Olen aina valmis kertomaan lisää ajatuksestani, jos kiinnostuneita löytyy.

Kokonaisuutena Viikin kampuskirjastolle – kuten muillekin Helsingin yliopiston kampuskirjastoille – on selkeä tarve ja kysyntä. Niiden tehtävänä on olla kiinni asiakkaissa, selvittää heidän tiedontarpeitaan, kehittää itse heille sopivia palveluita sekä tietenkin palvella. Yhteistyö on tässä voimaa ja hyviä käytäntöjä pitää jakaa. Silloin kaikkea ei tarvitse keksiä itse. Olen aivan varma, että meillä on menestyksen reseptit käsissämme, kun vain jaksamme yrittää, erehtyä ja katsoa maailmaa avoimin silmin.

Mitä teet vapaa-ajallasi?

Rakkain harrastukseni on postimerkkeily. Toimin Suomen Filatelistiliiton puheenjohtajana, joten käsissäni on omalla tavalla koko harrastuksen tulevaisuus. Hartioiden kapeus häittää kylläkin toimintaa. Olen myös aktiivinen näyttelyfilatelisti. Rakennan kokoelmia, jotka sitten panen esille joko kansallisissa tai kansainvälisissä postimerkinnäyttelyissä, seuraavan kerran muuten Järvenpäässä 7.-9.10.2011. Erikoisalojani ovat sisällissodan punaisen alueen posti, Suomen historia vuonna 1918, erilaisten postisopimusten vaikutukset sekä lentoposti Suomesta ulkomaille ja Suomeen. Tästäkin voin puhua vaikka kuinka kauan, jos joku erehtyy kysymään.

Toinen, joskin viime aikoina vähälle jäänyt, harrastukseni on The Teräshylly -bändi. Se on esiintynyt harvakseltaan muutaman viime vuoden ajan soittaen 1970- ja 80-luvun covereita.

Kyseessä on ”kirjastonjohtajabändi”, onhan mukana porukassa Jarmo Saarti (Itä-Suomen yliopisto) ja Pentti Vattulainen (Varastokirjasto). Kitaristeina meillä on erikoismiehet Petteri Kivimäki (nyk. Kansalliskirjasto) ja Timo Tapola (Aalto-yliopisto). Itse toimin bändissä laulusolistina ja huilistina.

Perheenkin kanssa vietän aikaa. Tyttäreni Aino (19) ja Kaisa (15) ovat jo aika paljon omillaan, mutta vielä he onneksi juttelevat ja viettävät aikaa vanhempiensakin kanssa. Ainolla on jo ajokortti, mutta Kaisan harrastukset vaativat vielä isää kuskiksi. Ja tietenkin vehnäterrierimme Mocca kaipaa säännöllisesti ulkoiluttajaa. Osalleni lankeaa yleensä aamuvuoro.

Teksti

Marja Moisio

Ari Muhonen

Kuva

Aune Kontkanen